

U moře

Když vyšel na ulici, zapálil si cigaretu a šel směrem k moři.

Bylo teď tiché a modré a při západu slunce bude mít oranžovou barvu.

Největší vedro už minulo a slunce se sklánělo k obzoru.

Brunovi se zachtělo vykoupat se a zaplavat si, pak si sednout a zůstat na břehu, než bude čas jít k večeři.

Vyšel z města a kulhal zvolna po cestě přes olivový háj, k pláži za pahorkem se zříceninou, kterého si všiml z moře, když se blížili k ostrovu.

Mezi větvemi oliv prosvítalo moře a jakmile se cesta zvedla vzhůru, zaleskla se před ním vodní hladina zálivu.

Vzduch byl prosycen vůní neznámých subtropických květin.

Konečně došel k místu, odkud bylo vidět celou pláž.

Tu a tam vyčnívaly z vody skály.

Všude byl klid a liduprázdno, z moře měkce stoupal chlad, olivový háj mlčel pod průzračným prostorem oblohy.

Vracel se do městečka stejnou cestou mezi smrky a olivami.

Nebe, které jimi prosvítalo, bylo teď oranžové.

V průhledné vodní hladině, proti nebi a obzoru, odrážely se tmavozelené smrkové lesy.